

Viola papilionacea

fiótek motylkowy

Synonim łaciński: *Viola sororia*

Kępiasta, niska bylina. Liście na długich do 12 cm ogonkach, szerokosercowate. Kwiaty duże, ciemnofioletowe z białym oczkiem, bez zapachu. Najczęściej kwiaty nie wystają ponad liście, ponieważ ich szypułki bywają krótsze od ogonków liściowych. Kwitnie w maju i czerwcu, później od fiołka wonnego. Fiołek motylkowy nie tworzy długich rozłogów i mniej nadaje się do zadarniania. Należy go sadzić na cienistych rabatach lub w cienistych zakątkach ogrodu skalnego, w miejscach nie za suchych. Można go także wprowadzać do runa starych ogrodów i parków z dużymi drzewami. Najlepiej rośnie w miejscach półcienistych, na glebie próchnicznej, żyznej, stale, umiarkowanie wilgotnej, nie przesycającej. Roślina bardzo mrozoodporna.

autorzy opisu tekstowego: Jacek Marcinkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	wschodnia część Ameryki Północnej
pochodzenie	pierwsza publikacja: Willd. 1806
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,1 m do 0,2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze
barwa kwiatów	fioletowe
pora kwitnienia	maj czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z kwiatów

zastosowanie	ogrody przydomowe parki roślina okrywowa kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

